Ч. 239. Второк 3 падолиста (21 жовтня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·8.
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — Бунт в турецкім войску. — Посольство сербского королевича.

Послїдне засїданє краевого сойму розпочало ся відчитанем петиций; по чім мотивував пос. Федорович своє внесенє в справі зміни будівельного закона для м. Кракова. Внесенє переслано до комісиї громадскої.

Відтак відповідав правительственний комісар ґр. Лось на посольскі інтерпеляциї м. и. на інтерпеляциї: пос. Сандуляка в справі громадских виборів у Волчківцях та в справі яворницкого потока; пос. Кивелюка в справі надужитя учителя І. Никоровича та ще на інтерпеляцию пос. Олесницкого про поведенє учителя Найбара в Славску.

По тім приступлено до дальшої, специяльної буджетової дискусиї. При IV. рубрицї історичні памятники домагали ся пос. Пастор і Бойко збільшеня запомог на реставрацию костела в Бечу. Оба внесеня принято.

При XVI. рубрицї: публичне безпеченьство і кошта кватированя, промавляли: пос. Думка, вказуючи на те, що галицка жандармерия єсть орудием в руках пануючої кляси, пос. Скварко, виводячи жалоби на противзаконність жандармериї в Мостищинї і Перемишлянах, пос. др. Макух, обговорюючи короспецкий процес, а пос. Старух, прецизуючи своє становище до жандармериї. По промові ґр. Лося і пос. Мариєвского цїлу рубрику принято. З черги принято також VIII. рубрику комунікациї.

При обговореню єї забирали слово в загальній дискусиї посли Стажиньский, Стила, Єдинак, Біс, Кренжель, Целюх, Вітос, Сандуляк і Лев а відтак і референт Єнджейович. В специяльній дебатї попирав п. Старух м. петицию дорожників. При голосованю цїлу рубрику VIII. про дороги принято а також дальшу рубрику буджету водні дороги і меліорациї тай то без дискусиї.

Вкінци принято X. рубрику „рільництво" і о годині $3^3/_4$ закрив кр. Маршалок наради.

З Константинополя доносять: З причини приказу виданого пятьом баталїонам першої і другої дивізиї, творячим залогу в Ілдіз-кіоску, аби вимашерували до Джеддаг, в пятницю вечером збунтовала ся одна компанія. Вояки в повній збрую вийшли з касарнї в Пері і уставивши ся перед нею, заявили, що хотять пійти до дому, або услухають приказу лише тодї, коли цїла друга дивізия буде перенесена. Для усмиреня збунтованих полк стрільців прибувший з Саніки одержав в суботу рано приказ, аби з музикою вийшов мнимо на вправи, в дійстности аби окружив збунтовану компанію. Коли збунтованих окружено, компанія розпочала стріляти. Баталїон стрільців відповів огнем. Дано 1000 вистрілів, при чім 9 вояків упало мертвих а 7 ранених. Компанія по окруженю піддала ся, по чім вояків розоружено і увязнено

Та подія викликала велику сензацию і занепокоєнє, тим більше, що подібних подій треба ще більше ждати. О самій справі доносить берлиньский Lokal Anzeiger: Баталїон зложений із старотурків, котрий мав вимашірувати на на провінцию, відмовив послуху серед окликів в честь султана. Міністер війни дав збунтованим час до вечера, а рівночасно зарядив в касарни відділу вояків молодотурецких для стереженя збунтованого баталїону. З рядів старотурецких упали вистріли до молодотурецкого відділу, супротив чого один з официрів молодотурецких велїв свому відділови дати огня Від вистрілів полягло або потерпіло рани 30 турецких вояків.

Петербурґскі часописи стверджують одноголосно, що посольство королевича Юрия зовсїм завело надії Сербів. Цар впевнив єго вправ-

---

5)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колєра і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше)

Як всї болгарскі міста над Дунаєм так і Лом Паланка розложила ся зі своїми довгими улицями на вершку і на спадах горба, що тягне ся від берегів Дунаю до берегів Лому, котрий тут впадає до Дунаю. Многі з білих низьких домів, що сьвітять ся з далека, стоять серед городів, пороблених терасувато. Місто Лом Паланка, зване коротко Ломом, має яких 12.000 жителів і єсть дуже торговельне а найважнїйшим предметом єго торговлї то збіже, переважно кукурудза. Одна улиця складає ся лиш із самих маґазинів збіжевих і тут стоять по найбільшій части цїлі кольонни возів, до котрих запряжені воли і буйволи.

Подорожних дожидають тут т. зв. „пайтони" (фаетони, малі дорожки з сидженєм на дві особи), до котрих запряжена четверня коників, малої але сильної раси. Запряжені в однім ряді побіч себе коники, в упряжи з понавішуваними балаґулками, біжать жваво то в гору то в долину. Звідси до Софії через гірский перехід Ґінці, званий також Берковицким від місточка Берковіца, положеного від сторони Дунаю, треба їхати шістнайцять годин. Коли оглянути ся з гори на горбоваті, богаті в ріки сторони над Дунаєм, представляє ся очам дуже красний вид. Та й долина над рікою Оґостом і лїсисте підгірє представляють дуже живописний вид. В ріжних місцях отвирають ся вигляди на всїлякі вершки середного Балкану (Старої Планїни) та на величаві гірскі проломи, що піднимають ся високо понад ріку Іскер. Не так вже красний вид на полудне, хоч там в ясні дни видко аж Родопскі гори та гори Ріло на македоньській границї.

З висоти ґінецкої поредолини іде гостинець досить спадисто почерез пусті скали і сходить великими закрутами на степи, що окружають Софію. Переночувати можна в сільци Клїсура по сїм боці гір, заким ще вийде ся на перехід, і тут суть дві гостинницї, в котрих можна досить вигідно перебути. При гостиници стоять звичайні коршми, звані „ганами" Від біди можна переночувати також на почтї Петро-ган, що знаходить ся на самій передолині у висотї 1442 метрів.

Далеко інтереснїйше і більше поплачує їхати Дунаєм попри Лом Паланку аж до Свіштова, перекрученого в західній Европі на Шістово, а звідси через Тирнову одним з переходів через централїний Балкан. Остаточно можна би їхати аж через Рущук а відтак зелїзницею до Тирнови, але се для нас байдуже. Не поїдемо також гірскою зелїзницею з Нікополї до Плевни і славного єго побоєвища, куди іде тепер зелїзниця з Софії.

С в і ш т о в о єсть подібно як і Лом Паланка складовим місцем для вивозу болгарского збіжа. Місто має около 12.000 душ а між тими більше як 4000 Турків. Головна улиця і головна площа з красно удержаним міским городом мають европейский вигляд. Але кількасот кроків поза ними видимо кусень справдєшного сходу, турецке передмістє зі своїми мінаретами та цїлою сїтию уличок і заулків. Кождий домок стоїть в городци, обведеним муром. Улички бувають иноді так тїсні, що дерева з городів по обох боках творять природну альтану.

Із Свіштова до Т и р н о в а (в західній Европі називають се місто Тирново і Тирнова) треба їхати 80 кільометрів. Дорога веде дуже урожайними і густо залюдненими сторонами, де на підгірю Старої Планїни управляють виноград. Болгария виробляє знамените вино і шкода лиш, що там не уміють єго приладити відповідно до вивозу. Осередком продукциї вина єсть Плевен (Плевна).

В половині дороги заїзджаємо до місточка Бела і стаємо тут в правдивій болгарскій гостинници, де маємо нагоду познакомити ся з деякими народними стравами. Отже насамперед подають „кіселю", квасковату юшку з курят, відтак приходять душені або печені на рожни курята, яєшники і сьвіжий болгарский сир, до котрого подають знамените вино. На тім кінчить ся обід.

Підчас коли головне пасмо Старої Планїни єсть заросле лїсом, то підгірє творять переважно голі полупані скали. Довгі хребти ідуть на переміну з фантастично уфомованими скалами. Здалека видко ніби якісь кріпостні мури, що тягнуть ся далеко або якісь са-

дї о своїй приязни для Сербії, але не дав віяких обіцянок що до підпертя еї жадань; дав лише раду, аби Сербія поводила ся спокійно. Ізвольский же в розмові з Пасичем заявив просто, що Росия не може з причини Сербії запускати ся у війну з Австро-Угорщиною. Королевич отже, котрий нинї має виїхати з Петербурга назад до Білгорода, завезе там не дуже відрадні вісти, котрі, як можна вадїяти ся, остудили его военні наміри. Росийска праса з того висліду посольства королевича дуже не вдоволена, а „Новое Время“ взиває думу, аби домагала ся реформ росийскої дипльоматиї, позаяк Ізвольский і всї инші росийскі дипльомати показали ся неспосібними до веденя і боронення інтересів Росиї.

Посланництво мінїстра Ізвольского, як висловлює ся французске дневникарство, між тим париский „Figaro“, було безуспішним і неудалим. Ми вже згадували про дуже прихильне і щире для Австриї відручне письмо президента републики, котра нашому монархови привіз до Будапешту французский амбасадор з Відня. Дневник „Figaro“ з нетаєною радостию розписує ся про ударемнене змагань анґлїйского державного секретаря Ґрея і мінїстра Ізвольского і вказує на те, що Нїмеччина сьвітло сповнила свій обовязок супроти Австриї, не подавши своєї руку до морального реванжу за сьміло осягнений Австриєю успіх. Франция готова би була отже без нїякої двозначности довести до порозуміня між Австриєю а Росиєю. „Figaro“ зазначує, що неудача Ізвольского виявила ся именно в тім, що ему не повело сл ся в Берлинї осягнути навіть такого успіху, щоби Нїмеччина обняла ролю посередника і усунула ріжницї в поглядах між становищем Австриї і Росиї. Осягнено порозуміне лише в болгарскій справі, а видимим знаком сего є висилка однозвучної ноти представниками Анґлії, Франциї і Росиї до болгарского правительства, в котрій ему дораджують післати свого представника до Царгорода для виєднаня признаня независимости Болгариї і порозуміти ся з Туреччиною що до певної за те винагороди. Нїмеччина і Італїя згодила ся на ту ноту і нема сумнїву, що дійде до порозуміня між Туреччиною а Болгариєю, а що положене полїтичне поправило ся, доказом того розпущене 75.000 болгарских резервістів.

Новинки

Львів, дня 2-го падолиста 1908

— **Відзначене.** Є. В. Цїсар надав старшому респіциєнтови сторожі скарбової в Лимановій Кав. Кульчинвскому при нагоді перенесеня его в сталий стан спочинку срібний хрест заслуги з короною.

— **Справи особисті.** Преосьв. Владика станиславівский др. Хомишин виїхав минувшої недїлї до Риму.

— **Іменованя і перенесеня.** II. Мінїстер скарбу іменував старшими управителями податковими в округї краєвої Дирекциї скарбу в Галичинї управителїв податкових: Ант. Климчака, Мат. Липовского, Меч. Глебовицкого, Ант. Гілевича, Фр. Воляньского, Зигм. Ваха, Ів. Рудого, Ів. Кача, Ан. Сороковского, Вільг. Махницкого, Марк. Краєвского, Бол. Філярского і Корн. Мазуркевича. — Мінїстерство торговлї іменувало укінченого слухача політехнїки Здисл. Бяляня Холодецкого, елевом будівництва. — Гал. Дирекция почт і телеґрафів перенесла офіцияла почтового, Мечисл. Лясковского з Перемишля до Бохвї.

— **Великий концерт** „Львівского Бояна“ відбуде ся вже дня 5 падолиста с. р. в сали „Народного Дому“. Крім усїх чинних членів товариства возьмуть також участь в концертї: славний оперовий співак барітон варшавскої опери п. І. Шиманьский, пеніст-консерваторист п. Тарас Шухевич, тов. сп. „Бандурист“ і повна військова орхестра 15 п. п. з капельмайстром п. Конопаском. Хорами будуть диригувати п. М. Волошин і п. В. Безкоровайний. Білети вже можна замовляти в книгарни ім. Шевченка. Подрібну проґраму оголосять ві второк афіші. Проба з орхестрою відбуде ся вже ві второк дня 3 падолиста о годинї 6 30 в комнатах „Бояна“.

— **Самоубийство.** Вчера рано о 7 годинї стрілив до себе з револьвера в самоубийчім намірі 74 лїтний старик М. Строньский, замешкалий при ул. Курковій ч. 25. Куля перейшла через мозок і затрягла в кости під правим виском. Майже непритомного старика відставила стация ратункова то шпиталю. Причина самоубийства незвістна. Сам старик однак каже, що стрілив до себе, бо ему вже „навкучило ся жити на сьвітї“.

— **Смерть від загоріня.** З Нового Санча доносять про таку подїю: Оногди стала ся тут страшна подія в корінній торговлї п. Пеннара. По десятій годинї вечером два практиканти склепові пішли на спочинок до своєї комнатки положеної за склепом, а щоби було тепло напалили добре вуглем в печи і заткали як звичайно на піч. Коли рано при отвореню склепу хлопцї не явили ся, пукано до дверий їх комнати, щоби їх побудити; коли же нїхто не відзивав ся, виважено двері і знайдено обох хлопців вже неживих. Пригода ся зробила в цїлім містї велике вражіне і викликала глубоке сочувство.

— **Дрібні вісти.** В селї Терновім, марамороского комітату заведено школу для старших неграмотних. Заслуга в тім дїлї місцевого пароха о. Алекся Горзова та учителя І. Мигалки. О скілько звістно, є се перша того рода школа на угорскій Руси. — На руску ґімназию в Яворові зложено на книжочку краєвого Союза кредитового ч. 7777 доси 432 К. — В Корнайбурзї сконфіскували австрийскі власти на баварскім корабли на Дунаю 60 гармат призначених для Сербії. Гармати були запаковані в скринях, котрих зміст був декларований на границї яко вироби шмуклєрскі призначені до Сербії. Гармати відставлено під войсковою ескортою до Відня а звідси повезуть їх до Штайфельд під Вінернайштадтом. — На площи Униї Берестейскої знайдено книжочку каси ощадности на 80 К. — Згублено книжочку каси ощадности ч. 86.610 на 2216 К.

† **Померли:** Юлїян Альбін Пйонтковский, ем. директор Дирекциї скарбової, помер у Львові в 69 р. житя. — Володимир Станислав Кашицкий, управитель женьскої школи в Рудках, помер дня 31 жовтня в Рудках в 46 році житя.

— **Загадочні шупасники.** Свого часу придержано в Денисові двох якихсь коминарів, котрі кругили ся по селах, заглядали до дворів і своїм поведенем та браком фахового знаня звертали на себе увагу. Їх відставлено до суду в Тернополи, котрий одного з них, що назвав себе Ришардом Льотром і має бути з Прус, засудив за волоцюгство на чотири тижднї а другого, Михайла Туркевича, котрий каже, що приналежний до Тарнова, на два тижднї арешту. Тепер мають бути оба відшупасовані до своїх місць приналежности і поки що позістають в міских арештах, бо полїция робить доходженя, чи они дійстно приналежать до тих громад, до котрих признають ся. Оба шупасники викликують підозріне що до своїх осіб. Туркевич говорить кількома мовами, бував в ріжних містах Европи і Азиї, але не хоче нїчого сказати о своїй бурливій минувшости. Товариш его, Льотер, говорить лиш по нїмецки і удає божевільного. Оба однак не хотять сказати, що їх занесло аж на галицке Поділє.

— **Арештоване підозріного пройдисьвіта.** Оногди по полудни приїхав до Львова якийсь

мотні вартівнї, що піднимають ся високо. Послїдний кусень дороги веде через романтичну долину Янтри; ріка, що творить шумячі шипоти і водоспади, робить коло міста, що підоймає ся на вершку подовгастої скали, справдешну ключку.

Через два тунелї виїздить ся зелїзницею на гору. Там розложило ся новочасне місто. Побіч величавої, з двома банями катедральної церкви призваня славяньских апостолів сьв. Кирила і Методия, стоїть резиденция тирновского епископа і палата великих народних зборів або „собрания“, де вже тілько разів рішала ся судьба Болгариї та де й тепер проголошено Болгарию независимим королївством а князя Фердинанда першим болгарским королем. Коло нового міста розложило ся й старе Тирново та задержало ся ще зовсім таке саме, як було перед сотками лїт.

Про се місто згадує ся вже в 9. столїтю по Хр. Тирново було від 1186 до 1393 р. столицею болгарских царів (королів) і они тут коронували ся. Оно й в найновійшій історії Болгариї відограло важну ролю. В 1879 р. відбули ся тут збори або „собраниє“ найвизначнійших заступників болгарского народу і ухвалено нову конституцию князївства а дня 29 цьвітня 1879 вибрано тут кн. Александра Батенберґского першим князем болгарским. По звістній революциї 1886 р. і по вивезеню кн. Александра за границю викликав Стамбулов з Тирнова контрреволюцию і спровадив князя зі Львова знов до краю. Коли же мимо всего кн. Александер абдикував і виїхав з краю, собраниє в Тирнові вибрало дня 10 падолиста 1886 даньского князя Вальдемара князем болгарским. Коли же він вибору не приняв, вибрано князем дня 7 липня 1887 кн. Фердинанда Кобурґского а той приїхав до Болгариї і дня 14 серпня зложив в Тирнові присягу на конституцию. Тут то також той князь проголосив ся дня 5 жовтня с. р. „царем“ (королем) болгарским.

Трудно кількома словами подати образ сего міста і описати ту сїть тїсно сплетених з собою уличок і заулків, що тягнуть ся по скалах, котрі сторчать понад рікою на яких 50 до 60 метрів високо. Ряди домів, розложені на скалах, сполучать то сходи викуті таки в скалах то муровані переходи. Де не подивиш ся, всюди каміне, улицї, сходи та й малі хатки справдешної оріентальної архітектури — все з каміня. Перед містом стоїть на окремій скалї цитаделя, старий, тепер вже завалений замок болгарских королів; на ту скалу, котру Болгари називають горою Царвец а Турки Гіссарбаір (замкова гора), виходить ся по мостї 60 метрів довгім, 35 великім а 4 метри широкім, викованім в скалї. Побіч цитаделї видніє ся збудована з початком 15. столїтя мошея з великою банею, котру тепер обернули на войсковий маґазин.

Трома гостинцями, що ведуть з Тирнова, можна перейти через „високий Балкан“. Середний і найбільше уживаний гостинець і де через Габрово та через славний з росийско-турецкої війни в 1877/78 гірский перехід Шипка і кінчить ся в Казанлику, головнім містї в долинї рож, звідки ще день дороги до Пловдива або Филипополя. Ся дорога, в котрій найлїпше їхати верхом, вимагає три днї часу і єсть богата в красу природи.

Місто Габрово лежить ще в долинї Янтри і має около 8.500 жителїв, самих християн, дуже інтелїґентних Болгарів, котрі ще в 1835 р. основали були першу на цїлу Болгарию болгарску школу. В наслїдок того, що тут подостатком сили водної, розвинули ся тут значно ремесла і промисл. Тут суть фабрики сукна і вовняних материй, гарбарнї, богато фабрик ножів і відливальнї а також богато тут гончарів і токарів. Звідси іде гостинець через красний буковий ліс аж до гірского переходу Шипка, котрий творить границю межи водами, що пливуть до Еґейского і Чорного моря.

Гостинець піднимає ся тут місцями дуже стрімко і стає так вузкий, що ледви можна розминути ся. Зразу держить ся він лївого берега Янтри а відтак виходить кількома закрутами на передолину, котра у височинї 1335 метрів понад уровенем Середземного моря творить перехід через гори, з котрого гостинець спускає ся відтак на полудневу сторону, де у висотї 625 метрів лежить село Шипка.

(Дальше буде).

чоловік, літ може 27 і станув в готели „Савой“ а вечером пішов погуляти до реставрациї Енґелькрайза при ул. Словацкого, де зачав сипати грішми і забрав остаточно цілу дамску капелю та повіз до міста „на забаву“. Тим звернув він на себе увагу молодого Енґелькрайза, котрий повідомив поліцию. Висланий за ним аґент полицийний арештував его в однім з домів розпусти. Арештований казав насамперед, що есть різником з Будапешту, має там свій дім і називає ся Іван Андрій Дрекслер, а в готели замельдував ся яко Йоган Дрекслєр із Сабатки на Угорщині. При ревізиї при нім знайдено 410 кор. і він казав, що більше гроший не має. Тим часом коли в готели зроблено ревізию, знайдено в куфрі під передом сорочки звиш 5000 кор. Дальше показало ся, що він має зовсім нове одїне, зовсім нове біле і кілька штук нових біжутерий немалої вартости, між иншими золотий годинник з кувертою з перловини і подвійним золотим ланцушком та з дармозісами висаджуваними рубінами.

Все то навело на здогад, чи не має ся тут діло з одним з тих розбишаків, що недавно тому виконали напад на банк в Будапешті. Запитана будапештеньска поліция надіслала відповідь, що розбишаки, які виконали напад на банк, вже зловлені і що Йогана Дрекслера там зовсім нема а дім, який подав арештований у Львові за свою власність, есть власностию иншого. Ще більше підозріне кинуло на арештованого то, що при ревізиї в арешті, де его розібрано до нага, знайдено висячий на паску бразнінґ. Здає ся, що в руки поліциї попав ся якийсь небезпечний злочинець. Згаданий Дрекслер, коли его в суботу припер радник Крайнер, признав ся, що есть Поляком з Варшави, називає ся Володиславом Кішалевским і від трох літ мешкає на Угорщині а гроші виграв в карти. Поліция однак не вірить тому і здогадує ся, що то якийсь злодій і фаховий мантій картярский.

З достовірного жерела доносять знов, що згаданий Дрекслер зізнав, що називає ся Володислав Ціхалевский, походить з Варшави, есть сином мельника і має 24 літ. Десять літ тому назад покинув він Варшаву, переніс ся до Галичини а звідси на Угорщину. Був також в Румунії, у Відни і т. д. Удержував ся з гри в карти. біляр і шахи. До Львова приїхав з Ерсебетфальва, де, як каже, мешкав з якоюсь богатою дамою. Знайдені при нім гроші одержав від тої дами а трохи виграв в карти. Поліция однак всему тому не вірить і веде дальше слїдство.

— **Неаби який знайда.** В місточку Вайльбурґ в Нассавскім в Німеччині задержав ся сими днями перед одною з тамошних гостинниць якийсь самоїзд, в котрого висїла елеґантно убрана пара. До гостинниці казали внести малий замкнений кошик і заповіли господареви, що небавком прийдуть по него. Минали години і по кошик ніхто не являв ся, за то зачало щось рушати ся в кошику а відтак і почув ся плач дитини. Перепуджений властитель гостинниці отворив кіш і знайшов в нім хорошеньку дитинку, котра лежала на тоненькім білю, яким був кіш наповнений до половини. Властитель гостинниці дав о тім знати на поліцию, котра знов через поліцаїв дала знати жителям міста, щоби той, хто схоче взяти знайдену дитину, зголосив ся на поліциї. По якімсь часї зголосила ся якась бідна жінка, котра сказала, що возьме маленького знайду за свого. Як же здивувала ся, коли виймивши дитинку з коша і розібравши еї, знайшла на еї шиї шовкову торбинку а в ній 20.000 марок (24.000 кор.) і лист, в котрім сказано, що тоті гроші будуть власностию того, хто возьме тоту дитину за свою і буде еї виховувати.

Телеґрами.

Чернівці 2 падолиста. Буковиньский сойм закрито в суботу.

Зальцбурґ 2 падолиста. Зальцбурґский сойм закрито в суботу.

Задар 2 падолиста. На 41 послів, котрих вибрано до сойму, припадає 17 Хорватів, 17 приклонників самостійної орґанізациї хорватских партий, 7 Сербів і 6 італїяньских автономістів.

Софія 2 падолиста. Правительство ухвалило поручити міністрови торговлї Ляпчевови, щоби поїхав до Константинополя і розпочав там з турецким правительством переговори в справі признаня независимости Болгариї. Яко секретар їде з міністром шеф бюра президияльного в міністерстві справ заграничних Мілчев.

Рим 2 падолиста. Бувший российский президент міністрів ґр. Вітте був оногди на приватній авдиенциї у папи. Часописи доносять, що ґр. Вітте, котрий лиш зі взгляду на лихий стан здоровля вибрав ся в дорогу на полудне, не хоче дневникарям дати ніяких інформаций. Ґр. Вітте побуде тут ще кілька днів а відтак поїде мабуть над море.

Константинополь 2 падолиста. Часопись „Ікдам“ заперечує донесене часописи „Танїн“ о анґльо-турецкім союзї. Есть лиш щира дружба між тими державами. — Тота сама часопись доносить, що відповідь Порти на проект конференциї доси ще не вислано. — Французский амбасадор представив вчера султанови нового дорадника фінансового Льоранта.

Константинополь 2 падолиста. Приїхав тут болгарский міністер торговлї разом з секретарем і буде на авдиенциї у вел. везира і міністра справ заграничних.

Тегеран 2 падолиста. (П. Аґ. тел.). По місті розійшла ся чутка, що тебрійский енджумен оголосив независимість округа Азербейджану під протекторатом Туреччини.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаімної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

НАДІСЛАНЕ.

— **Ще можна получити слідуючі річники** —

„ДОБРИХ РАД“

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	2	3	4	5	6
Кор.: 1	1·50	1·50	1·50	1	1

Річн.: 1 (бр. 2 ч.)	12 ч. в 7, 8 9,	10	12
Кор.: 1	1	1·50	1

Всї річники разом за 10 кор. **„Добрі Ради“** містять в собі сотки практичних рад для кождого, отже гріш верне ся в десятеро, хто лише з одної двох скористає.

Адреса: І. Даниилевич, Стрілецкий Кут Буковина.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·20,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·09, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·42, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

СТ. СОКОЛОВСКОГО

Головна аґенция дневників

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).